

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoPr/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216305
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2112216305.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: Mgr. A. X., narodená XX.XX.XXXX, P. XXX, proti žalovanému: Reichservice s.r.o., IČO 44 383 096, Halenárska 3, Trnava, právne zastúpený: Mgr. Peter Odehnal, advokát, Hlavná 42, Trnava, o neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru a iné, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 10CPr/2/2012-184 zo dňa 30. septembra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a náhradu mzdy zamietol, žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 702,51 eura do troch dní a náhradu trov konania štátu v sume 712,05 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 34, § 39 Občianskeho zákonníka, § 60 ods. 1, 2, § 77, § 79 ods. 1, § 79 ods. 2, § 80 Zákonníka práce a vecne nedôvodnosťou nároku žalobkyne. Žalobkyňa sa domáhala vyslovenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.06.2012 z dôvodu, že žalovaný s ňou skončil pracovný pomer bez toho, aby ju informoval o tejto skutočnosti a podpis na dohode o skončení pracovného pomeru nie je jej pravým podpisom. Zo skutkových zistení mal súd prvého stupňa preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol dňa 14.03.2012 pracovno-právny vzťah na základe pracovnej zmluvy uzavretej písomne dňa 14.03.2012, keď žalobkyňa na základe toho pracovala u žalovaného s pracovným zaradením fakturantka. Miesto výkonu práce bolo Farské 27, Trnava. Dňa 27.07.2012 bola žalobkyňu poštou doručená dohoda o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce, uzavretá písomne v Trnave dňa 29.06.2012 s tým, že pracovný pomer sa končí dňom 30.06.2012. Žalobkyňa s týmto nesúhlasila a listom zo dňa 23.07.2012 žiadala o priradenie práce z dôvodu, že jej nebola doručená žiadna výpoveď z pracovného pomeru a tiež nebola uzatvorená dohoda o skončení pracovného pomeru. Keďže medzi účastníkmi nedošlo k dohode, žalobou zo dňa 13.08.2012 sa domáha určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru a náhrady mzdy. Žalobkyňa tvrdí, že jej pracovný pomer u žalovaného trvá, že písomnú dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.06.2012 nikdy nepodpísala. Základnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní vyriešiť bolo zistenie, či podpis žalobkyne na predmetnej dohode je jej pravým podpisom. Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 14.01.2014 vypracovaného JUDr. Igorom Nitrianskym bolo zistené, že podpis žalobkyne na dohode o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.06.2012 je jej vlastnoručným - pravým podpisom. V konaní nebola preukázaná ňou tvrdená skutočnosť, že jej podpis na predmetnej dohode bol sfaľšovaný. Preto bolo zistené, že uvádzaný dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru nie je daný, že dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.06.2012 bola uzatvorená platne a má všetky zákonom predpokladané náležitosti, preto jej požiadavka na určenie neplatnosti dohody a náhrady mzdy nie je opodstatnená. Žalobkyňa namietala správnosť znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 14.01.2014 a žiadala zadovážiť nový znalecký posudok. K výhradám žalobkyne, že znalecký

posudok neobsahuje dôležité súčasti a znalec vyvodil svoje závery bez odborného skúmania, znalecký posudok neobsahuje relevantnú dôkaznú časť a znalec nepoužíva metódy uznávané písomznaleckou obcou, nevyužíva technické prostriedky, vyvrátil znalec pri svojom výsluchu na pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Uviedol, že pri znaleckom skúmaní použil rozlišovaciu metódu a zrovnával sporný podpis žalobkyne na jednej strane a porovnávacie podpisy žalobkyne na strane druhej. Pri porovnávaní používal mikroskop so zväčšením 10x, 50x a 70x a popisoval cca 50 znakov, čo sa v odbornej praxi považuje za postačujúce na závery znaleckého dokazovania. Po oboznámení s obsahom znaleckého posudku súd konštatoval, že tento obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 17 ods. 3, 5, 6 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dôkazová časť, ktorej neexistenciu žalobkyňa namieta, sa nachádza na stranách 10 až 23 predmetného znaleckého posudku. Znalec sa s námietkami žalobkyne vypořiadal bez pochyb o správnosti jeho tvrdení a preto súd návrh na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom ako nedôvodný zamietol. S poukazom na všetky tieto skutočnosti nebol preukázaný žalobkyňou tvrdený dôvod neplatnosti skončenia pracovného pomeru a v nadväznosti na to nebol daný ani nárok na zaplatenie požadovanej náhrady mzdy, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako neopodstatnenú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a plne úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia podľa podrobnej špecifikácie. O náhrade trov konania štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 OSP a neúspešnej žalobkyňi uložil povinnosť uhradiť tiež náhradu trov konania štátu v sume 712,05 eura za znalečné zaplatené znalcom z štátnych rozpočtových prostriedkov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá s rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasila. Uviedla, že podstatou jej žaloby je neplatnosť skončenia pracovného pomeru z dôvodu, že žalovaný sfaľšoval jej podpis na dohode o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.06.2012. Skúmanie pravosti podpisu bolo preto najpodstatnejšou skutočnosťou, ktorú mal skúmať súd, avšak nie jedinou. Súd vôbec nebral do úvahy skutočnosti, ktoré urobila pred samotným podaním žaloby, keďže podala podnet na inšpektorát práce ako aj trestné oznámenie z dôvodu sfaľšovania jej podpisu. Tieto konania boli zastavené iba z dôvodu, že ani jeden z týchto orgánov nie je oprávnený riešiť občiansko-právne spory, avšak evidentne to svedčí o skutočnosti, že sa cítila podvedená a že žalovaný skutočne jej podpis sfaľšoval. Súd sa preto nevysporiadal s jej tvrdením, že pracovala u žalovaného až do 23.07.2012, ale vzal za svoje tvrdenie žalovaného, že trvala na skončení pracovného pomeru, pretože má od 01.07.2012 novú prácu. Tiež navrhovala dokazovanie tým, že pracovala u žalovaného ešte v mesiaci júl 2012, do počítačových programov sa prihlasovala svojim menom a vyhotovovala faktúry pre dodávateľov. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom zamestnankyne P.W., od ktorej sa dozvedela, že bola odhlásená žalovaným zo sociálnej aj zdravotnej poisťovne, ako aj iných zamestnancov, ktorí by tieto tvrdenia mohli potvrdiť. V žalobe tvrdila, že ide o naskenovaný podpis z toho dôvodu, že žalovaný jej dal len kópiu predmetnej dohody a podpísanú dohodu predložil až na súde po viacnásobnej výzve súdu. Rozporovala správnosť znaleckého posudku, ktorý operoval veľkou variabilitou písma a jednoznačne trval na svojom závere o absolútnej zhode, čo je prinajmenšom podozrivé. Vo vyjadrení k znaleckému posudku uviedla množstvo pochybení, ktoré konzultovala so skutočným znalcom z odboru písomznalectva. Znalec bol síce súdom vypočutý, no s ohľadom na vyjadrenia znalca súd nemôže považovať jeho znalecký posudok za hodnoverný dôkaz. Výklad znalca o druhoch písma sa hodí na prednášku a na relevantné otázky odpoveď nedal. Zo znaleckého posudku nie je možné vydedukovať metódu, na základe ktorej dospel znalec k svojmu stanovisku. Na otázku v časti kinografické znaky chcela vedieť, akú metódu znalec použil, čo znalec nevysvetlil. Pri jednotlivých sporných tvrdeniach nedal jednoznačnú odpoveď a jedinou metódu ktorú použil, je porovnávacia a táto sa jej nezdá byť dostatočná, pretože aj laik vidí, že podpisy nie sú zhodné. Poukázala na to, že znalec sa vôbec nevysporiadal s chybou, keďže v jej krstnom mene je napísané A. nie A. a podľa znalca ide len o preklep, keď podľa nej nemôže ísť o preklep, ak ide o vlastnoručný podpis. Poukázala na pochybenia znalca v súvislosti s porovnávaním písmen „r“, ktoré píše ako „v“, pričom v pornom podpise „Mgr.“ vyzerá ako „r“ a práve naopak, vo vlastnoručnom podpise písmeno „r“ vyzerá ako „v“. Znalec vybral len jedno písmeno, ktoré bolo približne zhodné, ale to, že to isté písmeno bolo v inej časti podpisu rozdielne už neuvádza. Znalec tiež uvádza zhodnosť písmen „g“, tieto sú však úplne odlišné (veľkosť, šírka, otvorenosť písma). Poukázala tiež na ďalšie pochybenia, napríklad skúmanie diakritických znamienok, plynulosť písma a iné. Znalecký posudok podľa nej vykazuje veľkú mieru neprofesionality a dohadov, znalec preceňuje variabilitu písma a súd na tomto posudku založil svoje rozhodnutie. Nebral do úvahy ani iné dôkazy (žiadosť o priradenie práce, trestné oznámenie, podanie na inšpektorát práce), ktoré naznačujú, že s konaním žalovaného nebola od začiatku stotožnená a podnikla primerané kroky v nádeji, že sa dočká

spravodlivosti. Navrhla odvolaciemu súdu, aby vykonal navrhnuté dôkazy a úplne zistil skutkový stav, určil neplatnosť predmetnej dohody a žalovaného zaviazal k náhrade mzdy.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „OSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené, preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 221 ods. 1 písm. h) OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolateľka odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) OSP). Odvolací dôvod v zmysle citovaného ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) OSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 OSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až 135 OSP. Odvolateľka taktiež odôvodnila odvolanie tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP), ktorý odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) OSP je daný, ak súd prvého stupňa posúdil veci podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Predmetom tohto konania je žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou zo dňa 29.06.2012 a náhrada mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru.

Súd prvého stupňa žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyne a uložil jej i povinnosť náhrady trov konania štátu.

Žalobkyňa podala odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu, preto jej odvolaní je napadnuté rozhodnutie vo veci samej a aj výroky o trovách prvostupňového konania účastníkov a štátu.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

Podľa § 60 ods. 2 Zákonníka práce dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) až c).

Dohoda o skončení pracovného pomeru je dvojstranný právny úkon, ktorým na základe zhodného prejavu vôle zamestnanca a zamestnávateľa dochádza ku skončeniu pracovného pomeru k určitému dňu.

Dohoda o skončení pracovného pomeru sa musí uzavrieť písomne. Písomná forma však nie je podmienkou jej platnosti. Možno ju uzavrieť aj ústne alebo konkludentne. Dohoda o skončení pracovného pomeru je písomne uzavretá v okamihu, keď sa prejav vôle oboch účastníkov vyjadrili

písomne, pričom tieto prejavy nemusia byť na jednej listine. Dohoda o skončení pracovného pomeru musí vykazovať všetky podstatné náležitosti platného právneho úkonu, absencia niektorého z nich má za následok neplatnosť dohody.

Podstatnou náležitosťou právneho úkonu, teda aj dohody o skončení pracovného pomeru je vôľa, pretože dohodou o skončení pracovného pomeru sa pracovný pomer končí súhlasným prejavom vôle oboch účastníkov pracovného pomeru. Nemožno totiž hovoriť o dohode, ak by sa úmysel zamestnanca a zamestnávateľa skončiť pracovný pomer nezhodoval. Ak zhody prejavu vôle niet, k dohode nedošlo.

Vzhľadom na znenie § 1 ods. 4 Zákonníka práce pracovnoprávne vzťahy podliehajú režimu Zákonníka práce iba v rozsahu ustanovenom v prvej časti Zákonníka práce; inak sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o subsidiárnu pôsobnosť Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho proces vzniku dohody o skončení pracovného pomeru, ako aj existenciu požadovaných náležitostí je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Právny úkon je prejavom vôle, s ktorým právny poriadok spája vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov právneho vzťahu. Podstatu právneho úkonu tvorí prejav vôle. Vôľa je nenahraditeľným elementom (prvkom) prejavu vôle. Prejav je odrazom (vyjadrením) psychického vnútra človeka rozpoznateľný v objektívnej realite. Aby sa vôľa mohla v objektívnej realite (navonok) uplatniť, musí byť vyjadrená tak, aby bola rozpoznateľná a uplatniteľná. Pokiaľ ide o prejav vôle výslovný (vyjadrený napríklad slovom, písmom, kresbou a pod.) spravidla ľahšie možno v ňom identifikovať uvedené rozlišovacie znaky charakterizujúce vôľu a jej obsahovú stránku. Zložitejšia situácia nastáva, ak je prejav vôle uskutočnený mlčky (konkludentne), v týchto prípadoch sa uplatňuje pravidlo, ktoré dovoľuje na ňu prihliadať, len pokiaľ (vzhľadom na všetky okolnosti) sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, že tu vôľa je a tiež i to, aká je táto vôľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7 M Cdo 12/2011).

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že medzi účastníkmi vznikol dňa 14.03.2012 pracovno-právny vzťah na základe písomne uzavretej pracovnej zmluvy s tým, že žalobkyňa pracovala u žalovaného ako fakturantka s miestom výkonu práce Farské 27, Trnava. Žalobkyňa mala úmysel skončiť pracovný pomer pôvodne v skúšobnej dobe, t.j. 14.06.2012, avšak na základe vzájomnej dohody mal skončiť ku koncu mesiaca (30.06.2012) v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa uzavrel, že obe sporové strany tvrdili, že pracovný pomer sa mal skončiť dohodou, avšak žalobkyňa tvrdí, že podpis na predmetnej dohode nie je jej pravým podpisom, pričom žiadna zo strán sporu netvrdila, že by mal byť pracovný pomer u odporcu skončený iným spôsobom, či ústne alebo konkludentne.

Žalobkyňa v konaní popiera uzavretie samotnej dohody o skončení pracovného pomeru, t.j. vznik tohto právneho úkonu, ku ktorému malo dôjsť dňa 29.06.2012, popiera prejav svojej vôle, ktorá mala byť vykonaná rozpoznateľne v objektívnej realite. Túto otázku si mal súd vyriešiť ešte predtým, ako dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda a až potom mal zistiť, či táto bola uzavretá písomne a či podpis na písomne vyhotovenej dohode je či nie je pravým podpisom žalobkyne.

Žalobkyňa sa totiž bráni tým, že pôvodne navrhla konateľovi žalovaného skončenie pracovného pomeru dohodou a malo k nej dôjsť ku koncu mesiaca, avšak pred uplynutím tohto termínu ju konateľ neoslovil, dohodu jej na podpis nepredložil, takže pokračovala v pracovnom pomere a v júli 2012 pracovala naďalej na svojom mieste, pri svojom počítači, vo svojej kancelárii, vyhotovila pre dodávateľov desiatky faktúr, ktoré sú vyhotovené pod jej menom a navrhla, aby boli tieto do spisu zadovážené (porovnaj zápisnicu o výsluchu žalobkyne na pojednávaní dňa 05.02.2013 č.l. 36 spisu, kde žalobkyňa uviedla, že predmetné faktúry by mohli poslúžiť ako dôkaz, že u žalovaného naďalej pracovala). Tiež sa pod svojim menom prihlasovala do programu SPEED. Uviedla, že pri jej rozhovore s konateľom dňa 14.06.2012 bola prítomná len Mgr. M. I.. To, že bola odhlásená zo sociálnej aj zdravotnej poisťovne, žalobkyňa nevedela, dozvedela sa to až od P.W., ktorá sa to zasa dozvedela od inej spolupracovníčky. I tieto skutočnosti súd prvého stupňa nechal úplne bez povšimnutia. Nevyporiadal sa s nimi, nevenoval im žiadnu pozornosť a nevyvodil z nich žiadne právne závery.

V danom prípade musí byť najprv preukázaná tá skutočnosť, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru prejavom vôle strán. Z vyjadrenia konateľa žalovaného Ing. Dušana Tomášika na pojednávaní dňa 05.02.2013 vyplýva, že žalobkyňa bola ochotná zostať pracovať v organizácii do 30.06.2012, keďže nemala hotovú dovtedajšiu prácu. Preto sa u zamestnankyne P.W. pýtal, či nepozná niekoho, kto by nahradil žalobkyňu, s ktorou sa dohodol na skončení pracovného pomeru ku dňu 30.06.2012. Až následne na miesto žalobkyne nastúpila pani A. B., ktorá pracuje v spoločnosti do dnes. Preto by bolo vhodné tiež zistiť, či aj spolupracovníčka žalobkyne P.W. o skončení pracovného pomeru vedela a či k nemu došlo. Žalobkyňa fakticky nepopiera skutočnosť, že mala záujem skončiť pracovný pomer dohodou, popiera to, že k tejto dohode došlo, že bola vypracovaná písomne a že ju podpísala. Uvádza, že písomnú dohodu, ktorú predložil žalovaný neuzavrela, pretože čakala, kedy ju konateľ v tejto súvislosti osloví, čo on ku dňu 30.06.2012 neurobil a preto ju nemohla podpísať.

Preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa v prvom rade odstrániť pochybnosti o tom, či medzi účastníkmi došlo či nedošlo k uzavretiu písomnej dohody o skončení pracovného pomeru a až potom zisťovať či podpis, ktorý sa nachádza na písomne vypracovanej dohode, je podpisom žalobkyne.

Obe sporové strany v konaní preto potvrdili, že žalobkyňa v rámci trojmesačnej skúšobnej doby prejavila záujem o skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Pretože nemala hotovú prácu, bola ochotná zostať pracovať v spoločnosti do 30.06.2012. Uviedla však, že tento dátum nebol presne stanovený, keďže konateľ žalovaného jej povedal, že sa na tom dohodnú. Preto čakala na dohodu o skončení pracovného pomeru. Na základe tohto jednanía medzi účastníkmi mal konateľ žalovaného tvrdiť, že vyhotovil písomnú dohodu a predložil ju žalobkyňi na podpis, čo však žalobkyňa popiera a tvrdí, že písomná dohoda vyhotovená nebola a nebola ani ňou podpísaná.

Medzi účastníkmi konania je potom sporné nielen to, kto podpísal predmetnú dohodu, ale i to, že k jej uzavretiu v písomnej forme medzi stranami sporu vôbec došlo. Tieto skutočnosti mal preto súd prvého stupňa objasniť a odstrániť pochybnosti o tom, že sa účastníci dohodli na skončení pracovného pomeru dňom 30.06.2012 a predmetná písomná dohoda je výsledkom prejavu ich vôle.

Až po takto zistenom skutkovom stave po podrobnom vylúčení účastníkov i svedkov, ktorí sa mali na procese uzavretia dohody podieľať bolo možné pristúpiť k vykonaniu znaleckého dokazovania.

Súd prvého stupňa sa s tvrdením žalobkyne, že dňa 29.06.2012 predmetnú dohodu nepodpísala a v mesiaci júl 2012 riadne chodila do práce, pričom jeden deň čerpala dovolenku a po návrate z dovolenky sa dozvedela, že mal byť s ňou skončený pracovný pomer dohodou, vôbec nevysporiadal. Vo svojom rozhodnutí sa súd prvého stupňa s týmito skutočnosťami nezaoberal, nevykonala na ich zistenie žiadne potrebné dôkazy, účastníkov neupovedomil v zmysle § 118 ods. 2, ktoré skutočnosti v tejto súvislosti považuje za zhodné a ktoré za sporné.

Ak by totiž žalobkyňa pokračovala v práci aj po dni 30.06.2012, plnila si pracovné povinnosti, ktoré patrili do jej pracovnej náplne do 30.06.2012 a to s vedomím zamestnávateľa, takéto konanie vyvoláva pochybnosti o tom, že medzi účastníkmi došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru dňom 30.06.2012 a najmenej to nastoľuje pochybnosti o tom, že dňa 29.06.2012 bola medzi účastníkmi uzavretá písomná dohoda o skončení pracovného pomeru.

Žalobkyňa v konaní rozporuje výsledky znaleckého dokazovania, domáha sa kontrolného znaleckého posudku. V tejto súvislosti je potrebné skonštatovať, že znalecký posudok je jeden z dôkazov, ktoré súd pri svojom rozhodovaní vezme ako dôkazné prostriedky do úvahy. Čo sa týka predmetného znaleckého posudku, súd prvého stupňa na odstránenie pochybností a vyporiadanie sa s námietkami žalobkyne predvolal znalca na pojednávanie, kde sa mal znalec s týmito námietkami vyporiadať a súd prvého stupňa konštatovať, že znalecký posudok obsahuje všetky náležitosti súladne so zákonom a všetky pochybnosti predložené žalobkyňou boli odstránené.

Žalobkyňa súčasne poukazuje i na to, že v jej krstnom mene bolo namiesto písmena „o“ na spornom podpise písmeno „a“. Znalec túto skutočnosť vysvetlil preklepom. Pritom preklep znamená chybu pri písaní na stroji alebo na počítači. Nie je spôsobená neznalosťou príslušného textu, ale vzniká z nepozornosti pri rýchlom písaní textu. Preklep je teda chyba v texte napísanom pomocou klávesnice, nie voľným písmom rukou. Preto toto vysvetlenie znalca sa nejaví byť dôveryhodné a presvedčivé.

Znalec JUDr. Igor Nitranský, ktorý vykonáva znaleckú činnosť dlhoročne, teda má dlhoročné odborné skúsenosti, nevysvetlil toto pochybenie pri písaní textu hodnoverným a kvalifikovaným spôsobom, ani skúsenosťami z praxe a preto v tejto časti jeho znalecký posudok nie je presvedčivý a preskúmateľný. Tiež jeho vysvetlenie k námietkam žalobkyne v súvislosti s písaním a porovnávaním písmen „r“, ktoré píše ako „v“, pričom v pornom podpise „Mgr.“ vyzerá ako „r“ a práve naopak, vo vlastnoručnom podpise písmeno „r“ vyzerá ako „v“, ako aj napr. zhodnot' písmen „g“, je nepreskúmateľné.

S týmito skutočnosťami sa bude musieť súd prvého stupňa v ďalšom konaní opätovne náležite vypořiadat'.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne spočíva v tom, že súd použil síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

V danom prípade súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pretože právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval a vo veci nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal potrebné dokazovanie, nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo z prednesu žalobkyne z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne podrobne vypočuje účastníkov konania, vypočuje i ďalšie osoby, ktoré sa mali podieľať na procese uzatvárania dohody medzi účastníkmi, zadováži faktúry označené žalobkyňou, na ktorých mala pracovať v spoločnosti žalovaného v mesiaci júl 2012 a ktoré mali byť podpísané jej menom, odstráni pochybnosti pri vykonanom znaleckom dokazovaní. Podľa výsledkov dovtedajšieho dokazovania posúdi, ktoré skutočnosti zostali ešte sporné a je potrebné ich v konaní objasniť dôkazmi navrhnutými účastníkmi konania, neopomenie aplikáciu ustanovenia § 118 ods. 2 OSP a vo veci opätovne rozhodne.

V novom rozhodnutí rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.